

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 33. Constans Imperator Romæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Biennio inde elapso, nempe anno 661. Sæculum VII
 uxore & tribus filiis Constantino, Tiberio, A. C. 663.
 & Heraclio Constantinopoli relictis ex-
 peditam navem, quas *Dromones* græco Theoph. an. 20. p. 289. & an. 27. p. 292.
 nomine appellabant, conscendit & pau-
 lo provectus converso ad urbem Con-
 stantinopolim vultu expuit, extremam
 indignationem professus.

Enimvero oderant Constantinopoli-
 tani cives Constantem, quod Monothe-
 lita esset, quod Sanctum Martinum Pa-
 pam & S. Maximum Orientis Doctorem
 occidisset, duos Anastasios, ejus Discipu-
 los, & plures alios Catholicos persecutus
 fuisset. Quam ob rem ipse Sedem Im-
 perii Romam transferre meditabatur, &
 eo consilio misit, qui uxorem & liberos
 accerferent, sed obstitere huic profectio-
 ni Byzantini.

§. XXXIII.

Constans Imperator Romæ.

Constans Tarentum appulsus, inde Nea-
 polim movit, cumque Beneventum
 potestati Longobardorum eripere frustra
 tentasset, Romam iter ingreditur, quo
 quinto Julii die Mercurii, Indictione sex-
 ta, anno 663. pervenit. Vitalianus Pa-
 pa cum omnibus Clericis usque ad sex-
 tum ab Urbe lapidem, seu duas Leucas
 obviam processerat. Eadem die Impe-
 rator ad Ecclesiam S. Petri se conferens,
 oravit,

Anast. in
 Vital. Paul.
 hist. Longob.
 Lib. V. c. 6.
 7. & 6.

Sæculum VII oravit, & donum obtulit. Die Sabbati
A.C. 663. ad S. Mariam ivit, obtulitque. Die Do-
 minico ad S. Petrum processit cum om-
 nibus suis, & exierunt Clerici obviam
 cum cereis. Imperator obtulit Pallium
 auro textum, & celebrata est Missa. (*)
 Sequenti Sabbato venit in ædes Latera-
 nas, lavit se, & pransus est. Die Do-
 minico Statio fuit ad S. Petrum, & Missa
 celebrata Imperator & Papa sibi invicem
 valedixerunt. Itaque Imperator, duo-
 decim dies Romæ moratus, æs omne,
 quo Civitas decorabatur, atque etiam
 tegulas æreas S. Mariæ Martyrum, quæ
 Ecclesia olim *Pantheon* vocabatur, abla-
 tum

(*) Si Constans Imperator in alterum S. Am-
 brosium incidisset, conjectura est, ipsum a S. Mis-
 sæ Sacrificio, ab oblatione & ingressu ad Eccle-
 siam arcendum fuisse. Sed non inepte Palatius
 ad hunc locum ita differit: *Admirantur non
 nulli nimiam Pontificis lenitatem tanta pompa
 Imperatorem excipientis, qui S. Martinum re-
 legaverat, fratrem occiderat. Non sic Censura
 exigebat Canonica. Ab Ecclesia potius arcen-
 dus erat, qui totum Orientem perfidia sua ab
 Obedientia subtraxerat Orthodoxa.*

*Sed hi non considerant opportunam Vitalia-
 ni dispensationem erga illum, qui Ecclesiæ re-
 conciliatus apparere volebat, & cujus etiam
 sola fitione, totius Orientis unio speraba-
 tur, quæ sub ejus Filio Constantino accidit Po-
 gonato.*

tum Constantinopolim devehijussit. Roma excedens die Lunæ, decimo septimo Julii, Neapolim reversus est, & inde Regium. Tum in Siciliam trajiciens Insulam attigit mense Sept. eodem anno 663. & Syracusis commoratus est.

Sæculum VII
A. C. 663.

§. XXXIV.

Ecclesia Anglicana.

Haud multo post hæc tempore Vitalianus Papa Epistolas Ofuini Regis Nordhumbrorum accepit, cujus rei causam repetere expedit. Quæstio de celebrando Paschate in Anglia vehementer agitabatur; nam ex Regno Cantii, & Beda III. ex Galliis advenæ affirmabant, Hibernos Pascha contra usum Ecclesiæ Universalis celebrare. Quidam nomine Romanus ceteris ferventius veram opinionem tuebatur, quia, licet esset Natione Hibernus, Ecclesiasticæ tamen Disciplinae Regulas in Gallia & in Italia didicerat. Is contra Finanum Episcopum Lindisfarnensem disputans multis auscultantibus vel veritatem persuasit, vel saltem eos ad eam indagandam excitavit; Finanum vero, virum inflexibili ingenio, non tantum ad agnoscendam veritatem adducere non potuit, sed etiam exacerbavit, ita ut aperte bonæ causæ repugnaret. Jacobus, S. Paulini Diaconus, Archiepiscopus Eboracensis, Pascha illo die, quo

Hist. Ecclesiast. Lib. IX, T Ec-